

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje
miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.

OGŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milime-
trowy kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr

REDAKCYA I EKSPEDYCYA

znajduje się w Katowicach. ul. Św. Stanisława 4.

Nr. 80

Katowice, sobota 5-go kwietnia 1930.

Rok 29

Skrajni nacjonałiści ratują rząd Rzeszy niemieckiej.

Błędna taktyka.

Votum nieufności dla rządu odrzucone.

Berlin. Na czwartkowym posiedzeniu parlamentu poseł Hugenberg w imieniu frakcji niemiecko-narodowej złożył oświadczenie, że frakcja głosować będzie solidarnie przeciwko wnioskom socjalistycznym o votum nieufności dla rządu.

Hugenberg podkreślił, że nacjonalistę niemieccy nie mogą dopuścić, ażeby socjal-demokracja narzucała im taktykę wobec rządu. Ewentualne wystąpienie przeciwko rządowi zastrzeżę sobie frakcja niemiecko-narodowa do chwili, gdyby okazało się, że program agrarny rządu nie zupełnie czyni zadość postulatami stronnictwa niemiecko-narodowego.

W głosowaniu wniosek socjal-demokratyczny o wyrażenie votum nieufności rządowi odrzucony został 252 głosami przeciw 187. Za wnioskiem głosowali socjal-demokraci i komuniści.

W kołach parlamentarnych utrzymują, że kanclerz w celu pozyskania frakcji niemiecko-narodowej poczynił szereg ustępstw na rzecz postulatów, wysuniętych przez przedstawicieli nacjonalistów. (Pat.)

Przebieg posiedzenia.

Deklaracje przedstawicieli prawicy i odpowiedź kanclerza.

Berlin. Posiedzenie parlamentu rozpoczęło się we czwartek o godz. 11-tej przed południem przy wielkiej liczbie posłów i publiczności, która tłumnie zaległa galerję, oczekując z niecierpliwością wyniku głosowania nad wnioskami o votum nieufności.

Już na długo przed otwarciem obrad w kulisach parlamentu rozprawiano gorączkowo o ostatniej decyzji frakcji niemiecko-narodowej, aby głosować przeciw votum nieufności a temsamem umożliwić rządowi kanclerza Brüninga pryncypjalnie na razie pozostawienie u władzy.

Jako pierwszy zabrał głos przedstawiciel hitlerowców, hr. Rewentlow, oświadczał, że grupa jego wypowiedzie się przeciwko nowemu rządowi, przy czem mówca podkreślił z naciskiem, że hitlerowcy zwalczać będą z całą bezwzględnością wszelką akcję, również ze strony innych narodów podjętą,

przeciwko państwu sowieckiemu. O ile rząd kanclerza Brüninga wysuwać zechce hasła przyjaźni z Polską, oznaczać to może w pewnych warunkach wzmocnienie tyłów państwa polskiego przy jego akcji przeciwko sowietom, na co hitlerowcy się nie zgodzą.

Z niezmiernem zainteresowaniem oczekiwano ponownej deklaracji kanclerza oraz argumentów przywódcy partii niemiecko-narodowej Hugenberga, który miał uzasadniać uchwałę frakcji nacjonalistycznej, wyrażając pośrednio votum zaufania dla rządu.

Wyjaśnienia swoje, dotyczące przyszłych zadań rządu kanclerz Brüning sformułował lakonicznie. W sprawie polityki zagranicznej, oświadczył, będzie mowa niebawem w komisji spraw zagranicznych parlamentu, dotychczasowa polityka traktatów handlowych będzie kontynuowana. Ustawa pomocy dla rolnictwa, opracowana na podstawie programu min. Schielego i z polecenia prez. Hindenburga przedłożona zostanie całom ustawodawczym jeszcze w ciągu przyszłego tygodnia. Również w najbliższym czasie wpłynie do parlamentu ustawa o pomocy dla pogranicza wschodniego Niemiec. Stosowanie art. 48 konstytucji przy przeprowadzaniu zarządzeń będzie w każdym poszczególnym wypadku badane co do zgodności jego z konstytucją. Sama decyzja, czy pewne sprawy mają być przeprowadzone w drodze dekretu na podstawie art. 48 konstytucji, należy jednak do parlamentu.

Po kanclerzu przemawiał poseł Hugenberg, oświadczał, iż frakcja jego zdecydowała się głosować przeciw votum nieufności, nie chcąc pokrzyżować planów Landundu, który przyjął odpowiedzialność za to, że rząd niezwłocznie przystąpi do wykonania programu agrarnego i programu pomocy dla prowincyj wschodnich.

Poparcie, jakie frakcja udzieliła już rządowi, nie oznacza jednak, jakoby partja niemiecko-narodowa wyraziła chęć zaufania gabinetowi kanclerza Brüninga. Wręcz odwrotnie, partja niemiecko-narodowa odnosi się nadal z największą nieufnością do nowego rządu.

Wysunięte przez obóz nacjonalistyczny zastrzeżenia co do programu gabinetu Brüninga dotyczą przede-

wszystkiem polityki zagranicznej i polityki traktatów handlowych. Program agrarny rządu partja niemiecko-narodowa uważa za niewystarczający.

Frakcja niemiecko-narodowa głosować będzie przeciw traktatowi handlowemu z Polską, domagać się będzie uchwalenia raty na budowę drugiego pancernika niemieckiego i cofnięcia zarządzeń przeciwko Turynji. Ostateczne stanowisko wobec rządu kanclerza Brüninga frakcja niemiecko-narodowa uzależnia od czynów tego rządu.

Wobec takiego oświadczenia wynik głosowania nie był już dla nikogo niespodzianką. Wnioski o votum nieufności odrzucone zostały większością 65 głosów, odpowiadającą mniejszości liczbie posłów z frakcji niemiecko-narodowej. Za wnioskiem o votum nieufności głosowali oprócz socjal-demokratów i komunistów również i hitlerowcy.

Powszechną uwagę zwracała nieobecność w czasie głosowania posłów frakcji socjal-demokratycznej a wśród nich premiera pruskiego Brauna, b. kanclerza Müllera, b. Ministra finansów Hilferdinga, b. min. Turynji Froelicha, b. premiera bawarskiego Hoffmanna i b. min. gospodarki Roberta Schmidta. Byli min. Sewering głosował za wnioskiem swej frakcji.

Po słowach czyny.

Berlin. W ciągu popołudnia odbyła się konferencja ministra finansów Moldenhauera z rzeczoznawcami finansowymi stronnictw koalicji rządowej w sprawie programu finansowego rządu.

Jednocześnie pod przewodnictwem kanclerza Brüninga odbyła się konferencja przewodniczących frakcyj parlamentarnych stronnictw koalicyjnych celem uzgodnienia stanowiska w sprawie załatwienia przedłożeń finansowych rządu. W naradach tych obok członków gabinetu uczestniczyli przewodniczący frakcyj centrowej, ludowej, demokratycznej, partji gospodarczej, konserwatywistów i bawarskiej partji ludowej.

Przedstawiciele wszystkich frakcyj oświadczyli się zgodnie za jak najrychlejsem załatwieniem przedłożeń finansowych przez komisję podatkową, która zbierze się w piątek. (Pat.)

Francja zabezpiecza się na wypadek zerwania z Rosją.

Paryż. Do Paryża przybył angielski król naftowy. Deterding i był przyjęty przez Tardieu.

Podróż ta i audjencja uważane są w kołach politycznych za wielką sensację, gdyż łączą je ze sprawą Kutiepowa.

Jedna z krążących wersji opiewa, że Deterding przyjechał do Paryża, aby zapewnić, że rząd francuski może liczyć na wielkie dostawy nafty na do-

godnych warunkach, jeżeli zerwie stosunki z Moskwą i zawarte z sowietami kontrakty naftowe.

W sprawie samego Kutiepowa wszystkie nowe zaświadczenia obarczają agentów sowieckich.

Podobno jeden z uczestników porwania zdemaskował swe incognito i otrzymał już jakoby oznaczoną przez „Matina“ nagrodę pół miliona franków.

Zjazd Polek.

Poznań. W Poznaniu obradował zjazd Katolickiego Związku Polek przy bardzo licznych udziałach delegatek. Po przyjęciu sprawozdania zarządu Związku wysłuchano kilku referatów, m. in. referatu ks. prałata Adamskiego, po czem dokano wyboru nowego zarządu.

Awantury w sejmie Turynji.

Berlin. W sejmie turynjskim odrzucony został wniosek frakcji socjal-demokratycznej o wyrażenie votum nieufności ministrowi hitlerowskiemu, dr. Frickowi. W czasie głosowania nad wnioskiem doszło do awantur między nacjonalistami a socjalistami.

W sprawie znanego wystąpienia „Polonii“ przeciwko rozporządzeniu Kurji biskupiej w Katowicach w związku z obchodem imienin marszałka Piłsudskiego, zamieściliśmy przed kilku dniami artykuł, wykazujący, jak nie-szczerem jest strojenie się p. Korfantego i „Polonii“ w płaszczyk katolicyzmu. W odpowiedzi na ten artykuł „Polonia“ wystąpiła z notatką, w której między innymi oświadcza, że zamyka nad tą sprawą dyskusję, jej zdaniem „niewątpliwie niepotrzebna i szkodziła“.

Ze dla „Polonii“ i p. Korfantego dyskusja ta jest szkodliwa, w to ani na chwilę nie wątpimy. Demaskuje ona bowiem prawdziwe oblicze p. Korfantego, który chętnie chciałby uchodzić za jedyne obrońcę katolicyzmu i religji, aby dla siebie utrzymać dotychczasowe poparcie w swej działalności politycznej sfer katolickich i duchowieństwa. Chociaż sfery te coraz bardziej przekonują się, dla jakich celów używa p. Korfanty ich i sztyldu katolickiego, to jednak pewna część trwa jeszcze w złudzeniu i w dawnym uwielbieniu. Ostatnie wystąpienie p. Korfantego przeciwko J. E. ks. biskupowi Lisieckiemu jest niezawodnym środkiem do wyleczenia ich z tego złudzenia. Stąd też nie można się dziwić, że „Polonia“ pragnęłaby zamknięcia dyskusji w tej sprawie, czując, jaką szkodę jej ona przynosi.

Życzeniu temu nie możemy niestety zadość uczynić, chociażby z tego względu, cheąc widocznie osłabić ujemne wrażenie, jakie wywołało jej wystąpienie, wysuwa obecnie twierdzenie, jakoby zarządzenia i decyzje ks. biskupa Lisieckiego respektowała i jakoby szczerze jej stosunku do władz kościelnych, „wśród ludzi uczciwych żadnych wątpliwości budzić nie mogła“.

Czy istotnie p. Korfanty respektuje zarządzenia Kurji biskupiej jak teraz twierdzi, dowodzi jego pierwsza notatka z dnia 16 marca b. r., w której dosłownie pisze:

„Okólnik Kurji biskupa śląskiego, dotyczący publicznego ogłoszenia i odprawienia nabożeństw na intencję marszałka Piłsudskiego, jest niezgodny z kanonem 2262, przeto nie może mieć dla katolików żadnego znaczenia.“

Jak pogodzić takie stanowisko z pojęciem szczerości uczuć katolickich, to stanowi tajemnicę „Korfante“. Tendencja takiego stanowiska jest dla każdego jasna. Szczerzy katolici: nie zdobyłby się nigdy na krytykowanie publicznie zarządzeń władzy kościelnej, a tem mniej na wmawianie w wiernych, że zarządzenia te nie obowiązują. Chyba, że p. Korfanty spekuluje na krótką pamięć swych czytelników i sądzi, że zapomnieli już o tem, co pisał dnia 16-go marca, a uwierzą w to, co napisał w 28 marca!

Trzeba mieć istotnie dużo odwagi, by po takim skrytykowaniu J. E. ks. biskupa Lisieckiego, obecnie zapewniać o swem szczerem przekonaniu katolickiem, nie wynikającym rzekomo z ja-

